

Laborator 02 - Operații I/O simple

Materiale ajutătoare

- [lab02-slides.pdf](#)
- [lab02-refcard.pdf](#)
- [Video Operații IO](#)

Nice to read

- TLPI - Chapter 4, File I/O: The Universal I/O model
- WSP4 - Chapter 2, Using the Windows File System

Fișiere. Sisteme de fișiere

Fișierul este una din abstractizările fundamentale în lumea sistemelor de operare; cealaltă abstractizare este procesul. Dacă procesul abstractizează execuția unei anumite sarcini pe procesor, fișierul abstractizează informația persistentă a unui sistem de operare. Un fișier este folosit pentru a stoca informațiile necesare funcționării sistemului de operare și interacțiunii cu utilizatorul.

Un **sistem de fișiere** este un mod de organizare a fișierelor și prezentare a acestora utilizatorului. Din punct de vedere al utilizatorului un sistem de fișiere are o structură ierarhică de fișiere și directoare, începând cu un director rădăcină. Localizarea unei intrări (fișier sau director) se realizează cu ajutorul unei căi în care sunt prezentate toate intrările de până atunci. Astfel, pentru calea `/usr/local/file.txt` directorul rădăcină `/` are un subdirector `usr` urmat de subdirectorul `local` ce conține un fișier `file.txt`.

Fiecare fișier are asociat, așadar, un nume cu ajutorul căruia se face identificarea, un set de drepturi de acces și zone conținând informația utilă.

Sistemele de fișiere suportate de sistemele de operare de tip Unix și Windows sunt ierarhice. Sistemele Linux/Unix sunt case-sensitive (Data este diferit de data), iar sistemele Windows sunt case-insensitive.

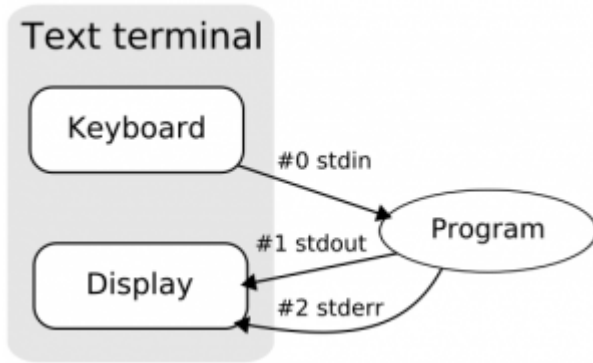
Ierarhia sistemului de fișiere Unix are un singur director cunoscut sub numele de `root` și notat `/`, prin care se localizează orice fișier (a nu se confunda cu directorul `/root`, care este home-ul utilizatorului privilegiat, `root`). Notația Unix pentru căile fișierelor este un șir de nume de directoare despărțite prin `/`, urmat de numele fișierului. Există și căi relative la directorul curent `.` sau la directorul părinte `..`.

În Unix nu se face nicio deosebire între fișierele aflate pe partițiile discului local, pe CD sau pe o mașină din rețea. Toate aceste fișiere vor face parte din ierarhia unică a directorului `root`. Acest lucru se realizează prin montare: sistemele de fișiere vor fi montate într-unul din directoarele sistemului de fișiere rădăcină.

În Windows există mai multe ierarhii, câte una pentru fiecare partiție și pentru fiecare loc din rețea. Spre deosebire de Unix, delimitatorul între numele directoarelor dintr-o cale este `\`, și pentru căile absolute trebuie specificat numele ierarhiei în forma `C:\`, `E:\` sau `\\FILESERVER\myFile` (pentru rețea). Ca și Unix, Windows folosește `.` pentru directorul curent și `..` pentru directorul părinte.

Operații pe fișiere

În Unix, un **descriptor de fișier** este un întreg care indexează o tabelă cu pointeri spre structuri care descriu fișierele deschise de un proces. În cazul în care un program rulează într-un shell Unix, procesul părinte (shell-ul) deschide pentru procesul copil (programul respectiv) 3 fișiere standard având descriptorii de fișiere cu valori speciale:

- **standard input** (0) - citirea de la intrarea standard (tastatură)
- **standard output** (1) - afișarea la ieșirea standard (consolă)
- **standard error** (2) - afișarea la ieșirea standard de eroare (consolă)

Pe Windows, noțiunea de bază pentru managementul fișierelor este **handle**-ul, o valoare din care se obține un pointer spre o structură descriptivă a fișierului. Aceleași 3 fișiere standard sunt deschise de fiecare [proces](#).

În continuare, pentru descrierea comportamentului operațiilor de intrare-ieșire pe Windows, s-a ales ca toate apelurile să facă parte din API-ul Win32, care este cel mai aproape de kernelul Windows. Sistemul oferă ca alternativă apeluri standard (POSIX, de exemplu, compatibile între Windows și Linux), dar acestea se implementează în Windows prin apelurile Win32 și formează un nivel de abstractizare aflat mai departe de kernel.

Un fișier are asociat cursorul de fișier (file pointer) care indică poziția curentă în cadrul fișierului. Cursorul de fișier este un întreg care reprezintă deplasamentul (offset-ul) față de începutul fișierului.

Operațiile specifice pentru lucru cu fișiere:

- **deschiderea/crearea unui fișier** - înseamnă asocierea unui descriptor de fișier sau a unui handle cu un fișier identificat prin numele său ¹¹. ([Linux](#), [Windows](#))
- **închiderea unui fișier** - înseamnă eliberarea structurilor de fișier asociate procesului și a descriptorului (handle-ului) acelui fișier ²¹. ([Linux](#), [Windows](#))
- **citirea dintr-un fișier** - înseamnă copierea unui bloc de date într-un buffer; după ce se realizează citirea se actualizează cursorul de fișier ³¹. ([Linux](#), [Windows](#))
- **scrierea într-un fișier** - înseamnă copierea unui bloc de date dintr-un buffer în fișier; efectuarea scrierii înseamnă și actualizarea cursorului de fișier ⁴¹. ([Linux](#), [Windows](#))
- **poziționarea într-un fișier** - înseamnă schimbarea valorii cursorului de fișier; citirile sau scrierile ulterioare vor porni din locul indicat de acest cursor de fișier ⁵¹. ([Linux](#), [Windows](#))
- **schimbarea atributelor unui fișier** - înseamnă stabilirea unor parametri pentru fișier; apelurile ⁶¹. ([Linux](#))

Operații pe fișiere în Linux

Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor

open

Pentru deschiderea/crearea unui fișier se folosește funcția [open](#).

```
int open(const char *pathname, int flags);          /* deschidere */
int open(const char *pathname, int flags, mode_t mode); /* creare */
```

creat

Pentru crearea de fișiere se poate utiliza și [creat](#):

```
int creat(const char *pathname, mode_t mode);
```

Funcția este echivalentă cu apelul `open` unde flag-ul `O_CREAT` e setat și fișierul nu exista deja:

```
open(pathname, O_WRONLY | O_CREAT | O_TRUNC, mode);
```

close

Închiderea de fişiere se realizează cu [close](#):

```
int close(int fd)
```

O greşeaă frecventă de programare este neverificarea codului de eroare întors la [close](#), pentru că se poate întâmpla ca o eroare la scriere (EIO) să fie întoarsă utilizatorului abia la `close`.

unlink

Ştergerea efectivă a unui fişier de pe disk se realizează cu funcţia [unlink](#):

```
int unlink(const char *pathname);
```

Exemplu

Dacă, spre exemplu, dorim să deschidem fişierul `in.txt` pentru citire şi scriere, cu eventuala creare a acestuia, iar fişierul `out.txt` pentru scriere, cu trunchiere putem folosi următoarea secvenţă de cod:

[io-01.c](#)

```
#include <sys/types.h> /* open */
#include <sys/stat.h> /* open */
#include <fcntl.h> /* O_RDWR, O_CREAT, O_TRUNC, O_WRONLY */
#include <unistd.h> /* close */

#include "utils.h"

int main(void)
{
    int fd1, fd2;

    fd1 = open ("in.txt", O_RDWR | O_CREAT, 0644);
    DIE(fd1 < 0, "open in.txt");

    /* will fail if out.txt does not exist */
    fd2 = open ("out.txt", O_WRONLY | O_TRUNC);
    DIE(fd2 < 0, "open out.txt");

    rc = close(fd1);
    DIE(rc < 0, "close fd1");

    rc = close(fd2);
    DIE(rc < 0, "close fd2");

    return 0;
}
```

Atenţie! O greşeaă frecventă este omiterea drepturilor de creare a fişierului (0644 în exemplul de mai sus) când se apelează `open` cu flag-ul `O_CREAT` setat.

Scrierea şi citirea

read

Funcţia [read](#) e folosită pentru citirea din fişier a maxim `count` octeţi:

```
ssize_t read(int fd, void *buf, size_t count);
```

Funcţia [read](#) întoarce numărul de octeţi efectiv citaţi, cel mult `count`. Valoarea minimă este de 1 octet, iar când se ajunge la sfârşitul de fişier se va întoarce 0.

write

Funcţia [write](#) e folosită pentru scrierea în fişier a maxim `count` octeţi:

```
ssize_t write(int fd, const void *buf, size_t count);
```

Valoarea întoarsă este numărul de octeţi ce au fost efectiv scrişi, cel mult `count`. În mod implicit nu se garantează că la

revenirea din [write](#) scrierea în fișier s-a terminat. Pentru a forța actualizarea se poate folosi [fsync](#) sau fișierul se poate deschide folosind flagul `O_FSYNC`, caz în care se garantează că după fiecare `write` fișierul a fost actualizat.

Observație:

Pentru [read/write](#) există versiunile [pread/pwrite](#), care permit specificarea unui offset în fișier de la care să se efectueze operația de citire/scriere. (De asemenea, există și versiunile `pread64/pwrite64` care folosesc offset-uri de 64 de biți - pentru a putea specifica offset-uri mai mari decât 4GB).

Poziționarea în fișier (lseek)

lseek

Funcția [lseek](#) permite mutarea cursorului unui fișier la o poziție absolută sau relativă.

```
off_t lseek(int fd, off_t offset, int whence)
```

Parametrul `whence` reprezintă poziția relativă de la care se face deplasarea:

- `SEEK_SET` - față de poziția de început
- `SEEK_CUR` - față de poziția curentă
- `SEEK_END` - față de poziția de sfârșit

Observație [lseek](#) permite și poziționări după sfârșitul fișierului. Scrierile care se fac în astfel de zone nu se pierd, ceea ce se obține fiind un fișier cu *goluri*, o zonă care este *sărită* - nu este alocată pe disc.

Pentru această funcție există și o versiune [lseek64](#) la care offset-ul este pe 64 de biți.

Trunchierea fișierelor

Pe lângă trunchierea la 0 care se poate face prin apelul `open` cu flag-ul `O_TRUNC`, se poate specifica trunchierea unui fișier la o dimensiune specificată, prin apelurile de sistem [ftruncate](#) și [truncate](#):

```
int ftruncate(int fd, off_t length);
int truncate(const char *path, off_t length);
```

În cazul [ftruncate](#), parametrul `fd` este file descriptorul obținut un apel `open` care a asigurat drept de scriere. În cazul [truncate](#), fișierul reprezentat prin `path` trebuie să aibă drept de scriere.

Exemplu utilizare operații I/O

io-2.c

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <stdlib.h>

#include <sys/types.h> /* open */
#include <sys/stat.h> /* open */
#include <fcntl.h> /* O_CREAT, O_RDONLY */
#include <unistd.h> /* close, lseek, read, write */

#include "utils.h"

/* Print the last 100 bytes from a file */

int main (void)
{
    int fd, rc;
    char *buf;
    ssize_t bytes_read;

    /* alocate space for the read buffer */
    buf = malloc(101);
    DIE(buf == NULL, "malloc");

    /* open file */
    fd = open("file.txt", O_RDONLY);
    DIE(fd < 0, "open");
```

```

    /* set file pointer at 100 characters
       _before_ the end of the file */
    rc = lseek(fd, -100, SEEK_END);
    DIE(rc < 0, "lseek");

    /* read the last 100 characters */
    bytes_read = read(fd, buf, 100);
    DIE(bytes_read < 0, "read");

    /* set '
int dup(int oldfd);
int dup2(int oldfd, int newfd);
' at end of buffer for printing purposes*/
buf[bytes_read] = '
fd = open("output.txt", O_RDWR|O_CREAT|O_TRUNC, 0600);
dup2 (fd, STDOUT_FILENO);
';

<a href="http://www.opengroup.org/onlinepubs/009695399/functions/printf.html">printf</a>("the last %ld bytes:
\n%s\n", bytes_read, buf);

/* close file */
rc = close(fd);
DIE(rc < 0, "close");

/* cleanup */
free(buf);

return 0;
}

```

Redirecări

În Linux redirecările se realizează cu ajutorul funcțiilor de duplicare a file descriptorilor [dup](#) și [dup2](#):

```

int fcntl(int fd, int cmd);
int fcntl(int fd, int cmd, long arg);
int fcntl(int fd, int cmd, struct flock *lock);

```

De exemplu, pentru redirecarea ieșirii în fișierul `output.txt`, sunt necesare două linii de cod:

```

HANDLE CreateFile(
    LPCTSTR lpFileName,
    DWORD dwDesiredAccess,
    DWORD dwShareMode,
    LPSECURITY_ATTRIBUTES lpSecAttributes,
    DWORD dwCreationDisposition,
    DWORD dwFlagsAndAttributes,
    HANDLE hTemplateFile
);

```

Operații speciale

Funcția [fcntl](#) permite efectuarea unor operații speciale asupra descriptorilor de fișier.

Operații pe fișiere în Windows

Crearea, deschiderea și închiderea

CreateFile

Pentru a crea un handle asociat cu un fișier, director sau altă resursă abstractizată sub forma unui fișier (port COM, pipe, modem etc.) se folosește funcția [CreateFile](#). Funcția se ocupă atât de crearea, cât și de deschiderea unui fișier (și întoarce în ambele cazuri un handle asociat cu fișierul):

<pre>BOOL CloseHandle(HANDLE hObject);</pre>	<pre>CloseHandle(hFile); DeleteFile("myfile.txt");</pre>
--	--

Atenție! Explicațiile complete se găsesc pe pagina de manual pentru [CreateFile](#). În continuare vom prezenta cele mai importante proprietăți.

Drepturile de acces cerute la deschiderea fișierului sunt specificate în `dwDesiredAccess`:

- `GENERIC_WRITE`
- `GENERIC_READ`

Lista completa [aici](#)

Parametrul `dwCreationDisposition` precizează modul în care apelul acționează în cazul în care fișierul există sau nu; poate avea valori de forma:

- `CREATE_ALWAYS` - creează un fișier nou; dacă fișierul există, apelul îl suprascrie, ștergând atributele existente;
- `CREATE_NEW` - creează un fișier nou; apelul eșuează dacă fișierul există deja;
- `OPEN_ALWAYS` - deschide fișierul, dacă acesta există; altfel, se comportă ca și `CREATE_NEW`;
- `OPEN_EXISTING` - deschide fișierul; dacă nu există, apelul eșuează;
- `TRUNCATE_EXISTING` - deschide fișierul (cu drept de acces `GENERIC_WRITE`) și îl trunchiază la dimensiunea zero; dacă fișierul nu există, apelul eșuează.

Dacă fișierul există deja și `dwCreationDisposition` este `CREATE_ALWAYS` sau `OPEN_ALWAYS`, apelul NU eșuează, dar `GetLastError` returnează `ERROR_ALREADY_EXISTS`.

Mai multe [aici](#)

Pentru copierea și mutarea fișierelor există apelurile [CopyFile](#), [MoveFile](#) și [ReplaceFile](#).
Un exemplu de schimbare a atributelor găsiți [aici](#).

CloseHandle

Când fișierul nu mai este folosit, fișierul este închis cu apelul generic pentru orice tip de handle-uri [CloseHandle](#)

```
BOOL DeleteFile(LPCTSTR lpFileName);
```

DeleteFile

Ștergerea se face prin închiderea fișierului și folosirea apelului de sistem [DeleteFile](#)

```
BOOL ReadFile(
    HANDLE hFile,
    LPVOID lpBuffer,
    DWORD nNumberOfBytesToRead,
    LPDWORD lpNumberOfBytesRead,
    LPOVERLAPPED lpOverlapped
);
```

unde [DeleteFile](#) are semnatura

```
bRet = ReadFile(
    hFile,          /* open file handle */
    lpBuffer,      /* where to put data */
    dwBytesToRead, /* number of bytes to read */
```

```

    &dwBytesRead, /* number of bytes that were read */
    NULL          /* no overlapped structure */
);

```

Citirea și scrierea

ReadFile

[ReadFile](#) operează asupra unui fișier care are drepturi de acces cel puțin pentru citire, copiind un număr de octeți (începând cu poziția curentă a cursorului de fișier) într-un buffer și întoarce într-o variabilă numărul de octeți citați.

<pre> BOOL WriteFile(HANDLE hFile, LPCVOID lpBuffer, DWORD nNumberOfBytesToWrite, LPDWORD lpNumberOfBytesWritten, LPOVERLAPPED lpOverlapped); </pre>	<pre> bRet = WriteFile(hFile, /* open file handle */ lpBuffer, /* start of data to write */ dwBytesToWrite, /* number of bytes to write */ &dwBytesWritten, /* number of bytes that were written */ NULL /* no overlapped structure */); </pre>
--	--

[ReadFile](#) primește un handle de fișier `hFile`, creat anterior cu drepturi cel puțin de citire. Rezultatul citirii este copiat în `lpBuffer`, iar numărul de octeți efectiv citați este întors în variabila pointată de `lpNumberOfBytesRead`. Numărul de octeți efectiv citați poate fi mai mic decât numărul de octeți care se doresc a fi citați - `nNumberOfBytesToRead`.

În mod normal, după acest apel, cursorul de fișier este actualizat cu numărul de octeți citați. Singura excepție este cazul în care fișierul este deschis pentru operații de I/O de tip `OVERLAPPED` - asincrone, caz în care conceptul de cursor de fișier nu mai este folosit (și deci nu mai este actualizat). Mai multe detalii despre operațiile asincrone în [Laborator 10 - Operații IO avansate - Windows](#).

[ReadFile](#) returnează o valoare diferită de zero în caz de succes, și zero altfel. Dacă se returnează o valoare diferită de zero, dar numărul de octeți citați este zero, atunci s-a ajuns la sfârșitul de fișier.

WriteFile

Apelul [WriteFile](#) copiază în mod sincron sau asincron un număr specificat de octeți dintr-un buffer în conținutul unui fișier și returnează într-o variabilă numărul efectiv de octeți copiați. Scrierea în fișier se face în general începând din poziția curentă a cursorului și după terminarea operației, poziția cursorului fișierului este actualizată (rămân valabile observațiile anterioare despre operații `OVERLAPPED`).

<pre> DWORD SetFilePointer(HANDLE hFile, LONG lDistanceToMove, PLONG lpDistanceToMoveHigh, DWORD dwMoveMethod); </pre>	<pre> /* Example: How to get current position */ currentPos = SetFilePointer(myFileHandle, 0, /* offset 0 */ NULL, /* no 64bytes offset */ FILE_CURRENT); </pre>
--	--

Handle-ul de fișier în care se scrie `hFile [in]` trebuie să fi fost creat cu drepturi de acces `GENERIC_WRITE`. Parametrii [WriteFile](#) au aceleași semnificații cu parametrii [ReadFile](#), adaptate pentru operații de scriere.

Poziționarea în fișier

SetFilePointer

Fiecare fişier deschis are asociat un cursor (memorat pe 64 de biţi) care reprezintă poziţia curentă de citire/scriere. Un proces poziţionează cursorul la un offset specificat cu [SetFilePointer](#):

```

#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <stdlib.h>
#include <windows.h>

#include "utils.h"

#define BUF_SIZE      100

int main (void)
{
    HANDLE hFile;
    DWORD dwBytesRead, dwPos, dwBytesToRead = BUF_SIZE, dwRet;
    BOOL bRet;
    CHAR outBuffer[BUF_SIZE+1];

    /* deschidem fisierul */
    hFile = CreateFile(
        "file.txt",
        GENERIC_READ,
        FILE_SHARE_READ,
        NULL, /* no security attributes */
        OPEN_EXISTING,
        FILE_ATTRIBUTE_NORMAL,
        NULL /* no pattern */
    );
    DIE(hFile == INVALID_HANDLE_VALUE, "CreateFile");

    /* set file pointer at 100 bytes
    _before_ the end of file */
    dwPos = SetFilePointer(
        hFile,
        -100,
        NULL, /* used only for offsets on 64bytes */
        FILE_END
    );
    DIE(dwPos == INVALID_SET_FILE_POINTER, "SetFilePointer");

    /* read last 100 bytes into buffer */
    dwRet = ReadFile(
        hFile,
        outBuffer,
        dwBytesToRead,
        &dwBytesRead,
        NULL); /* do nothing asynchronous */
    DIE(dwRet == FALSE, "ReadFile");

    /* print buffer */
    outBuffer[dwBytesRead] = '\0';

#ifdef __linux__
#include <sys/types.h>
#include <sys/stat.h>
#include <unistd.h>
#include <fcntl.h>

typedef int os_handle;
typedef size_t os_size;
typedef ssize_t os_ssize;

#elif defined(_WIN32)
#include <windows.h>

typedef HANDLE os_handle;
typedef DWORD os_size;
typedef DWORD os_ssize;

#else
#error "Unknown OS!"
#endif

os_ssize os_read(os_handle fd, void *buffer, os_size count);
os_ssize os_write(os_handle fd, const void *buffer, os_size count);

    <a href="http://www.opengroup.org/onlinepubs/009695399/functions/printf.html">printf</a>("last
    %ld bytes: \n%s\n", dwBytesRead, outBuffer);
    fflush(stdout);

    /* close file */
    bRet = CloseHandle (hFile);
    DIE(bRet == FALSE, "CloseHandle");

    return 0;
}

```

Deplasarea se face asupra unui fişier reprezentat prin handle-ul `hFile` deschis în prealabil, creat cu unul din drepturile de acces `GENERIC_READ` sau `GENERIC_WRITE`. O valoare pozitivă înseamnă o deplasare înainte, iar una negativă, înapoi.

Numărul de octeți cu care se mută cursorul este specificat de `lDistanceToMove [in]` și `lpDistanceToMoveHigh`; cele două câmpuri de 32 de biți formează o valoare de 64 de biți. Uzual cel de-al doilea câmp este `NULL`.

Parametrul `dwMoveMethod` specifică punctul de start pentru mutarea cursorului, și poate avea una din valorile:

- `FILE_BEGIN` - punctul de start este începutul fișierului; `lDistanceToMove` este considerat `unsigned`
- `FILE_CURRENT` - punctul de start este valoarea curentă a cursorului
- `FILE_END` - punctul de start este valoarea curentă a sfârșitului de fișier

Apelul returnează noua valoare a cursorului, dacă `lpDistanceToMoveHigh` este `NULL`; altfel, se returnează jumătatea `low` a valorii, jumătatea `high` luând locul `lpDistanceToMoveHigh`.

Varianta extinsă [SetFilePointerEx](#) a apelului [SetFilePointer](#) memorează valoarea cursorului într-un singur câmp, în loc de două câmpuri separate, apelul extins făcând lucrul cu valorile cursorului mai ușor.

Trunchierea fișierelor

SetEndOfFile

Un fișier poate fi trunchiat sau extins folosind apelul [SetEndOfFile](#), care face poziția sfârșitului de fișier `EOF` egală cu poziția curentă a cursorului fișierului. În cazul extinderii fișierului peste limita sa, conținutul adăugat este nedefinit.

```
#include "io-wrapper.h"

#ifdef __linux__

os_ssize os_read(os_handle fd, void *buffer, os_size count)
{
    return read(fd, buffer, count);
}

os_ssize os_write(os_handle fd, const void *buffer, os_size count)
{
    return write(fd, buffer, count);
}

#elif defined(_WIN32)

os_ssize os_read(os_handle fd, void *buffer, os_size count)
{
    os_ssize result = -1;
    ReadFile(fd, buffer, count, &result, NULL);
    return result;
}

os_ssize os_write(os_handle fd, void *buffer, os_size count)
{
    os_ssize result = -1;
    WriteFile(fd, buffer, count, &result, NULL);
    return result;
}

#endif
```

Exemplu

[win_io.c](#)

```
watch -d lsof -p $(pidof redirect)
```

Wrapper-e

Exerciții

În rezolvarea laboratorului folosiți arhiva de sarcini [lab02-tasks.zip](#)

Observații: Pentru a vă ajuta la implementarea exercițiilor din laborator, în directorul `utils` din arhivă există un fișier `utils.h` cu funcții utile.

Folosiți `man/MSDN` pentru informații despre apelurile de sistem

Verificați valorile de retur a apelurilor de sistem

Puteți folosi macro-ul `DIE` (valoare_retur == eroare, "mesaj eroare");

LINUX

- (1 punct)** Intrați în directorul `1-redirect`
 - Urmăriți conținutul fișierului `redirect.c`.
 - Compilați fișierul (folosiți `make`).
 - Deschideți alt terminal și rulați comanda:
 - `./set_nasty.sh`
 - `lsof` este un utilitar care afișează informații despre fișierele deschise (ce fișiere sunt deschise în sistem, ce fișiere a deschis un anumit user etc)
 - Ce semnificație are coloana `FD` ? Dar coloana `TYPE` ? (`man 8 lsof`, cautare după `FD` și `TYPE`)
 - Folosiți comanda `ENTER` pentru a continua programul. În paralel urmăriți cum se modifică tabela de file-descriptori.
 - Observați în cod parametrii cu care s-a realizat redirectarea cu `dup2`. Ce se întâmplă dacă erau în ordine inversă ? (`dup2(fd2, STDERR_FILENO)`)
 - Hint: Revedeți secțiunea de [redirectări](#)
- (1 punct)** Intrați în directorul `2-lseek`
 - Citiți sursa `lseek.c`.
 - Ce valoare va întoarce al doilea apel al funcției `lseek` ? De ce ?
 - Decomentați linia de afișare, compilați și rulați pentru verificare.
 - Sursa închide doar file descriptorul `fd1`. Este nevoie să se închidă și file descriptorul `fd2` ? De ce?
- (4 puncte)**
 - Intrați în directorul `3-mcat`.
 - (1 punct)** Completați fișierul astfel încât programul rezultat `mcat` să aibă funcționalitate similară cu a utilitarului `cat` (urmăriți comentariile cu `TODO 1`)
 - Programul `mcat` va primi ca argument în linia de comandă numele unui fișier al cărui conținut îl va afișa la ieșirea standard.
 - Nu aveți voie să citiți tot fișierul în memorie. Puteți citi doar bucăți de dimensiune maximum `BUFSIZE`.
 - Verificați codul de eroare** întors de apelurile de sistem. Puteți folosi macro-ul `DIE`.
 - Revedeți secțiunile [Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor](#) și [Scrierea și citirea fișierelor](#).
 - Testați cu o comandă de genul: `./mcat /dev/nasty`
`./mcat /dev/nasty out ; ./mcat out`
 - (1 punct)** Extindeți funcționalitatea astfel încât output-ul să fie redirectat într-un fișier primit ca al doilea argument - funcționalitate similară cu a utilitarului `cp`. (urmăriți comentariile cu `TODO 2`)
 - Revedeți secțiunea de [redirectări](#).
 - Testați funcționalitatea: `./mcat Makefile /dev/nasty ; cat /dev/nasty`
 - (2 puncte)** Inițializați fișierul `/dev/nasty`: `./singular & sleep 3 ; ./singular`
 - Încercați funcționalitatea de copiere pe fișierul `/dev/nasty`: `ls.exe ..`
 - De unde apare diferența ?
 - Hints:
 - Ce întorc funcțiile `read` și `write`? (eventual afișați aceste valori)
 - Testați **scrierea** cu: `./mcat Makefile /dev/nasty ; cat /dev/nasty`

WINDOWS

Executabilele sunt generate în directorul `win/Debug` (în directorul `Debug` al soluției, nu al fiecărui proiect în parte).

- (0.5 punct)** `cat`

- Deschideți soluția laboratorului 2 din folderul win
 - Intrați în proiectul 1 - cat și urmăriți sursa cat . c
 - Compilați și testați executabilul cat .exe
 - Hint:
 - Porniți command prompt-ul de Visual Studio: Tools Visual Studio Command Prompt
2. (3.5 puncte) CRC
- Exercițiul are ca scop realizarea unui utilitar care, pentru un fișier dat, calculează CRC-ul pentru fiecare bucată de 512 bytes din fișier și o salvează într-un fișier de output.
1. (1.5 puncte) Deschideți fișierul crc . c din proiectul 2 - crc și completați funcția GenerateCrc
- Funcția primește ca prim argument fișierul pentru care trebuie calculat CRC-ul, iar ca al doilea argument fișierul în care se salvează CRC-urile pentru fiecare bucată de câte 512 bytes .
 - La ultima bucată se va face padding.
 - Hint:
 - Revedeți secțiunile [Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor](#), cât și [Citirea și scrierea fișierelor](#).
 - Urmăriți comentariile cu `TODO 1`
2. (2 puncte) - Odată calculat fișierul cu CRC, vrem să vedem dacă două fișiere de CRC sunt egale.
- Extindeți funcționalitatea programului anterior astfel încât să compare 2 fișiere - completați funcția CompareFiles.
 - Inițial comparați dimensiunile fișierelor.
 - Hint:
 - Completați funcția GetSize pentru calcularea dimensiunii unui fișier
 - Folosiți doar funcția [SetFilePointer](#)
 - Urmăriți comentariile cu `TODO - 2`
 - Dacă dimensiunile sunt egale, comparați cele 2 fișiere bucată cu bucată (nu citiți tot fișierul în memorie)
 - Hint:
 - Urmăriți comentariile cu `TODO - 3`

BONUS LINUX

1. (1 so karma) Troubleshooting
- Intrați în directorul 4 - trouble
 - Compilați și rulați programul trouble
 - Programul ar trebui să afișeze în fișierul tmp1 . txt mesajul din msg
 - Afișați fișierul tmp1 . txt
 - Identificați și remediați problema
 - Hint:
 - Revedeți secțiunea: [Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor](#)
2. (1 so karma) File lock
- Vrem să ne asigurăm că doar o instanță a unui program rulează la un moment dat.
 - Pentru asta se creează un fișier temporar pe care se încearcă obținerea unui lock folosind apelul [flock](#)
 - În acest scop intrați în directorul 5 - singular și completați sursa singular . c (urmăriți comentariile cu `TODO`)
 - Testați rulând executabilul din două terminale diferite, sau cu comanda: `./singular & sleep 3 ; ./singular`
 - Cum ne mai putem asigura că programul nostru are doar o singura instanță, folosind mai puține apeluri de sistem?

BONUS WINDOWS

1. Utilitar echivalent cu `ls -a -R`
1. (1 so karma) Creare utilitar ls
- Deschideți din soluția laboratorului 2 proiectul 3 - ls
 - Completați fișierul ls . c pentru ca programul 3 - ls . exe să se comporte ca utilitarul ls.
 - Afișarea fișierelor dintr-un director se face în doi pași:
 - se obține un handle la o primă intrare din lista de fișiere a directorului cu funcția: [FindFirstFile](#)
 - se iterează această listă folosind funcția: [FindNextFile](#)
 - Hint:
 - Urmăriți comentariile marcate cu `TODO 1`
 - Pentru testare folosiți dintr-un prompt Visual Studio: `ls.exe ..`
2. (1 so karma) Afișare detalii pentru parametrul -a
- Pentru fișiere afișați numele, dimensiunea și data la care au fost modificate ultima oară
 - Pentru directoare afișați numele și un indicator de director (ex: nume)
 - Hint:
 - Atributele unui fișier sunt definite într-o structură de forma: [WIN32_FIND_DATA](#)

- Pentru a verifica dacă un fișier e director, trebuie să aibă bitul "FILE_ATTRIBUTE_DIRECTORY" din câmpul "dwFileAttributes" (vezi [File Attributes](#))
 - Urmăriți comentariile marcate cu **TODO 2**
3. **(1 so karma)** Afișare detalii pentru parametrul -R
- Realizați parcurgerea recursivă a directoroanelor prin apelarea recursivă a funcției `ListFile`
 - Hint:
 - Urmăriți comentariile marcate cu **TODO 3**
 - Aveți grijă să concatenați numele noului director la calea deja existentă
2. **(1 so karma)** Troubleshooting
- Deschideți din soluția laboratorului 2 proiectul 4- trouble
 - Programul ar trebui să creeze un fișier cu mesajul "Testing 123"
 - Compilați și rulați programul trouble
 - Identificați și remediați problema
 - Hint:
 - Revedeți secțiunea: [Crearea, deschiderea și închiderea fișierelor](#)

EXTRA

Operații cu fișiere în Python

Studiați exemplele din [arhivă](#), citiți documentația și observați diferențele între API-uri

Soluții

[lab02-sol.zip](#)

Resurse utile

1. [Low level I/O](#) (info libc "Low-Level I/O")
2. [Duplicating descriptors](#) (info libc "Duplicating Descriptors")
3. [Low level I/O](#) (Advanced Linux Programming)
4. [File management functions](#)

¹ `fopen` (ISO C), `open`, `creat` (POSIX), `CreateFile` (Win32 API)

² `fclose` (ISO C), `close` (POSIX), `CloseFile` (Win32 API)

³ `fread` (ISO C), `read` (POSIX), `ReadFile` (Win32 API)

⁴ `fwrite` (ISO C), `write` (POSIX), `WriteFile` (Win32 API)

⁵ `fseek` (ISO C), `lseek` (POSIX), `SetFilePointer` (Win32 API)

⁶ `fcntl` (POSIX), `SetFileAttributes` (Win32 API)

From:

<http://elf.cs.pub.ro/so/wiki/> - **Sisteme de Operare**

Permanent link:

<http://elf.cs.pub.ro/so/wiki/laboratoare/laborator-02>

Last update: 2012/03/15 13:32

